

[Poul Møller.]

udenrigsminister er valgt — at med dette ændringsforslag, gående ud på, at 95 pct. af befolkningen skulle bevare skattefradragetsretten, var selve hovedprincippet forladt og den tekniske fordel ved at få fjernet skattefradragetsretten i hvert fald sat ned til 5 pct. Nu kan det godt være, at socialdemokratiet kan være glad for at få denne tyvendeds fordel ud af en skattereform, men jeg tror, den højtærede finansminister i dølgsmål vil erkende, at de principielle og tekniske skavanker, som han i særdeleshed har hævdet klæber ved skattefradragetsretten, vil forblive der, når der indrømmes fradragetsret for 95 pct. af befolkningen. Man kan ændre byrdefordelingen, tage noget fra de sidste 5 pct., men man kan ikke ændre ved spørgsmålet om de svingende indkomster, om alle de tekniske vanskeligheder; den højtærede finansminister kan ikke komme frem til det, som han igen var inde på i sit foredrag i aftes i Nationaløkonomisk Forening, at man skulle have en proportional beskatning for indtægter op til 18 000 kr. Den højtærede finansminister sagde herom i går aftes — det er fra „Politiken“s referat —:

„Man kunne ved at fjerne skattefradragetsreglen også fjerne en hindring for den produktive indsats ved at lægge en proportional skat på disse mellemindkomster“,

— altså ved at fjerne fradragetsretten, ikke ved at nedsætte den til kun de 95 pct. og altså tage den fra de 5 pct., men ved at fjerne den — og sige nøjagtig det, som man sagde under valgkampen, men som dengang var naragtigt og vammelt og væmmeligt i socialdemokratiets øjne.

Jeg tror, den højtærede finansminister derfor må gøre sig klart, at han må pakke reformplanerne sammen, fordi han ikke har sit eget partis tilslutning til at fjerne skattefradragetsretten. Hans eget parti gik i valgkampens sidste dage med trommer og piber ind for at bevare fradragetsretten for de 95 pct.s vedkommende. Han står fuldstændig alene med sine synspunkter om fradragetsretten, og derfor må han lade reformplaner, byggende på en fjernelse af fradragetsretten, forsvinde. Han vil ikke kunne få tilslutning dertil her i tinget; han ved, at hans eget parti, måske uden hans samtykke, har gjort en sådan reverens

for fradragetsretten, at der kun vil blive meget lidt at tjene ved at begive sig ud i dette politiske eventyr.

Holder man sig derfor til det realistiske udgangspunkt, at fradragetsretten ønskes bevaret af flertallet her og for socialdemokratiets vedkommende ønskes bevaret for de 95 pct. af befolkningen, tror jeg, at det foreliggende lovforslag med sine forudsatte principper for byrdefordelingen mellem stat og kommune vil være et nyttigt og godt grundlag for en dybtgående udvalgsbehandling.

Gennemlæser man referatet af den førstebehandling, der fandt sted den 23. marts, ser man, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og forsåvidt også det ærede medlem hr. Hans Knudsen i flere henseender kunne give indrømmelser til vigtige og principielle ting i dette forslag — jeg vil ikke sige, at det er de nuværende oppositionspartier, der har opfundet dem; det var ting, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det radikale venstre også tit har givet udtryk for og forsåvidt også socialdemokratiet. Jeg skal f. eks. nævne, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ved første behandling gav støtte til bestræbelserne for at fjerne den fælleskommunale udligningsfond og afvikle den mellemkommunale refusionsordning. Jeg skal nævne, at vi alle i det høje ting er enige om lovforslagets bestemmelser om pensionsbidrag. Vi kan måske endda enes om at ville gennemføre disse, inden lovforslaget her bliver ført ud i livet; skynder vi os, kan det altså blive et kapløb. Der må vel også være enighed i det høje ting om at udvikle disse bestemmelser, så man ikke blot tager den side af pensionsbidragene, der vedrører funktionærer, men også virksomhedernes bidrag for at udvikle samarbejdet mellem arbejdsgivere og arbejdere, således at man giver virksomhederne en øget adgang til at give eengangsbidrag til de inflationsramte pensionskasser og pensionsordninger, som findes i en lang række virksomheder.

Der var ved første behandling — og er efter den højtærede finansministers tale i går — i princippet forsåvidt også tilslutning til en forhøjelse af formueskattegrænsen — vi kan så diskutere, hvor denne forhøjede grænse skal ligge. Det ærede